02/05/2022

Ο εορτασμός του Αγ. Ιερομάρτυρος Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Στ', του Θρακός, στην Αδριανούπολη

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Σε συγκινητική ατμόσφαιρα τιμήθηκε, για πρώτη φορά μετά την αναγραφή του στις Αγιολογικές Δέλτους της Ορθοδόξου Εκκλησίας, η μνήμη του Αγίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου Στ', του Θρακός, στη γενέτειρά του Αδριανούπολη, όπου και μαρτύρησε.

"Σε αυτές τις δύσκολες ημέρες, κατά τις οποίες Ορθόδοξοι Χριστιανοί σφαγιάζουν Ορθοδόξους Χριστιανούς στην Ουκρανία, πυρπολούν πόλεις, λεηλατούν σπίτια και κατασταστήματα, εξωθούν και αναγκάζουν σε εκπατρισμό εκατομμύρια ανθρώπων, αποκλείουν ενεργειακώς χώρες και λαούς, απειλούν με πυρηνικό όλεθρο την οικουμένη, και γενικώς ανατρέπουν άρδην το Ευαγγέλιο και το ήθος του

Χριστιανισμού κατά τρόπον δαιμονικό, με θέρμη επικαλούμαστε την βοήθεια του Αγίου Κυρίλλου και τας προς Θεόν εκτενείς πρεσβείας του, να καταπαύσει Εκείνος τον ολέθριο πόλεμο και να χαρίσετε την ειρήνη Του στην πολύπαθη χώρα και σε όλον τον κόσμον!", είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος.

Η Α.Θ.Παναγιότης, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, το Σάββατο της Διακαινησίμου, 30 Απρίλιου 2022, στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου της Βουλγαροφώνου Κοινότητος Αδριανουπόλεως, στην οποία συμμετείχαν ο οικείος Ποιμενάρχης Σεβ. Μητροπολίτης Αδριανουπόλεως κ. Αμφιλόχιος, και οι Σεβ. Μητροπολίτες Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, Ρούσσης κ. Ναούμ, από το Πατριαρχείο Βουλγαρίας, και Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος.

Την Πατριαρχική και Συνοδική Απόφαση Αγιοκατατάξεως του από Αδριανουπόλεως Οικουμενικού Πατριάρχου Κυρίλλου Στ', ανέγνωσε ο Πανοσιολ. Μ. Εκκλησιάρχης κ. Αέτιος, Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Πατριαρχικού Γραφείου.

Εκκλησιάστηκαν οι Σεβ Μητροπολίτες Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ και Ικονίου κ. Θεόληπτος, οι Πρόξενοι της Ελλάδος και της Βουλγαρίας Εντιμ. κ.κ. Άρης Ραδιόπουλος και Borislav Dimitrov, οι Πρόεδροι των Βουλγαροφώνων Κοινοτήτων της Αδριανουπόλεως. Εντιμ. κ. Δημήτριος Γιώτοφ, και της Πόλεως Εντιμ. κ. Βασίλειος Λιάζε, Άρχοντες Οφφικιάλιοι και πιστοί από την Αδριανούπολη, και προσκυνητές από την Ίμβρο, τη Ν. Ορεστιάδα και τη Ν. Βύσσα και άλλες περιοχές του όμορου Ν. Έβρου.

Στην ομιλία του ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στους Αγίους και τους μάρτυρες που χάρισε στην Εκκλησία η Αδριανούπολη, με κορυφαίο τον τιμώμενο Κύριλλο Στ':

"Και ιδού σήμερον, μέσα εις Αναστάσιμον ατμόσφαιραν και κλίμα φωτεινόν και Πασχάλιον, ήλθαμε λαμπαδηφόροι εις την γενέτειρά του και Μητρόπολίν του, και τόπον τελικώς του σεπτού Μαρτυρίου του, διά να επιτελέσωμεν το πρώτον επισήμως την ετήσιον μνήμην του, να τον δοξάσωμεν, να υποκλιθώμεν ενώπιον του μαρτυρίου και της θυσίας του, και να επικαλεσθούμε τις προς Θεόν άγιες πρεσβείες του υπέρ ημών, υπέρ της Εκκλησίας, υπέρ του ευσεβούς ημών Γένους και υπέρ της Οικουμένης! "

Μιλώντας για τον βίο και την προσωπικότητα του Αγίου προκατόχου του, υπενθύμισε ότι το 1803 εξελέγη Μητροπολίτης Ικονίου και το 1810 κατεστάθη Μητροπολίτης της γενέτειράς του, της Αδριανούπολης, ενώ το 1813, "εκλήθη να

κοσμήση τον άγιον Αποστολικόν και Οικουμενικόν Πατριαρχικόν Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως, εις ηλικίαν μόλις σαραντατεσσάρων ετών, ως Κύριλλος ο ΣΤ΄”, πραγματοποιώντας πολυδιάστατο έργο.

“Εις τας 13 Δεκεμβρίου 1818, συνεπεία ακάμπτου και αδιαπραγματεύτου Σουλτανικής απαιτήσεως, εξηναγκάσθη να υποβάλη παραίτησιν εκ του Πατριαρχικού Θρόνου και να αποσυρθή εις την αγαπημένην του Αδριανούπολιν ως σχολάζων Πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως.

Μετά την καταδίκην και τον απαγχονισμόν του διαδόχου του Πατριάρχου Αγίου Γρηγορίου του Ε΄ την Κυριακήν του Πάσχα 10 Απριλίου 1821, ήλθε και η δική του η σειρά. Αυστηρόν φιρμάνιον διέτασσε και τον δικόν του απαγχονισμόν, «φέροντος την ενδυμασίαν της ιδιότητός του». Έτσι, την 18ην Απριλίου, Δευτέραν του Θωμά, οδηγείται ήρεμος και ειρηνικός «ως πρόβατον επί σφαγήν».

Το σεβάσμιον λείψανον του φθαρτού σαρκίου του ερρίφθη εις τον Έβρον, προκειμένου να το αφανίση το ρεύμα του ποταμού. Κατά θείαν όμως οικονομίαν ανευρέθη υπό ευσεβούς Χριστιανού και ετάφη μυστικώς εις την οικίαν του εις το Πύθιον, όπου ήρχισε να στηρίζη διά πολλών θαυμάτων την πίστιν και το φρόνημα των Χριστιανών.

Δυστυχώς, μετά την ανταλλαγήν των πληθυσμών τα τίμια λείψανα του Ιερομάρτυρος μετεφέρθησαν εις την Ελλάδα, όπου εχάθησαν τα ίχνη των, πλην μικρού τεμαχίου θησαυριζομένου εις την Ιεράν Μονήν του Βατοπαιδίου εν Αγίω Όρει”.

Και ο Παναγιώτατος συνέχισε:

“Ο Άγιος Κύριλλος Στ΄ αποτελεί προστάτην Άγιον όλων των Ορθοδόξων, Ελλήνων, Βουλγάρων, Τουρκοφώνων και λοιπών, όλης της Θράκης ένθεν και ένθεν των κρατικών συνόρων, του Οικουμενικού Πατριαρχείου, των Μητροπόλεών του Αδριανουπόλεως και Ικονίου, καθώς και της Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου, εκ των Νέων Χωρών.

Και οφειλετικώς επαινούμεν τον φιλάγιον ζήλον των αμέσως ενδιαφερομένων Ιερωτάτων Αδελφών Μητροπολιτών Αδριανουπόλεως κ. Αμφιλοχίου και Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνού, καθώς και του μακαριστού προκατόχου του κυρού Νικηφόρου, οι οποίοι δεν εφείσθησαν κόπου και χρόνου και εργωδών προσπαθειών διά την επαξίαν προβολήν, ανάδειξιν και τιμήν του Αγίου Κυρίλλου ΣΤ΄!

Εις τας δυσκόλους ημέρας μας, κατά τας οποίας Ορθόδοξοι Χριστιανοί σφαγιάζουν Ορθοδόξους Χριστιανούς εν Ουκρανία, πυρπολούν πόλεις, λεηλατούν οικίας και κασταστήματα, εξωθούν και αναγκάζουν εις

εκπατρισμόν εκατομμύρια ανθρώπων, αποκλείουν ενεργειακώς χώρας και λαούς, απειλούν με πυρηνικόν όλεθρον την οικουμένην, και γενικώς ανατρέπουν άρδην το Ευαγγέλιον και το ήθος του Χριστιανισμού κατά τρόπον δαιμονικόν, με θέρμην πολλήν επικαλούμεθα την βοήθειαν του Αγίου Κυρίλλου και τας προς Θεόν εκτενείς πρεσβείας του, να καταπαύση Εκείνος τον ολέθριον πόλεμον και να χαρίσηται την ειρήνην Του εις την πολύπαθον χώραν και εις όλον τον κόσμον!”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, έδωσε την Πατριαρχική και πατρική ευλογία του προς την Ορθόδοξο Κοινότητα και την Ιερά Μητρόπολη της Αδριανουπόλεως, “η οποία επ’ εσχάτων ήρχισε να θάλλη υπό την ποιμαντορίαν του αγαπητού αδελφού και συλλειτουργού Ιερωτάτου Μητροπολίτου κ. Αμφιλοχίου και ευχόμεθα εις πάντα τα ευσεβή τέκνα αυτής πλουσίαν την Χάριν, το Φως και την χαράν του Αναστάντος Χριστού!”

Προηγουμένως, τον Οικουμενικό Πατριάρχη προσφώνησε ο οικείος Ποιμενάρχης Σεβ. κ. Αμφιλόχιος, ο οποίος, αφού, εξέφρασε τη χαρά της Μητροπόλεως Αδριανουπόλεως για τον πανηγυρικό εορτασμό του Αγίου Ιερομάρτυρος Κυρίλλου του Στ’, αναφέρθηκε στην ιδιαίτερη τιμή που αποδίδει η Εκκλησία στους Αγίους Μάρτυρες και τόνισε:

“Συγχωρήσατέ μοι, Παναγιώτατε, την τόλμην να ομιλώ πεπαρρησιασμένως περί Μαρτύρων και Μαρτυρίου ενώπιον της Υμετέρας θεοτιμήτου Ακρωρείας, ήτις ενσαρκώνει και προσωποποιεί τον Σταυρόν της Πρωτοδιακόνου Εκκλησίας, και συνεπώς δεν γνωρίζει τα περί του Μαρτυρίου θεωρητικώς και εκ του μακρόθεν, αλλά πορεύεται αείποτε Εσταυρωμένη, φέρουσα τους τύπους των ήλων αοράτως μεν, αλλ’ όμως εκτύπως και εναργώς.

Διά την Μεγάλην του Χριστού Εκκλησίαν το Μαρτύριον συνιστά διαρκή και παραμόνιμον εμπειρίαν, είτε ως Μαρτύριον αίματος και αγχόνης είτε ως αιματηρά διακονία, είτε ως αποστέρησις και απορφανισμός, είτε ως αδικία και συκοφαντία είτε ως αγνωμοσύνη και αχαριστία διά τας πολλάς ευεργεσίας είτε ως προδοσία εκ των «φίλων και οικείων».

Η μαρτυρική Πρωτεύθυνος Εκκλησία, εις το πρόσωπον των Εαυτής Πρώτων και όχι μόνον, φέρει διηνεκώς τα στίγματα και τους μώλωπας του Χριστού και οδυνάται και αιμάσσει αγογγύστως μετά σιωπής και εν δοξολογική προσευχή πορεύεται αείποτε την οδόν του Κυρίου χαίρουσα εν ταίς θλίψεσιν Αυτής, κηρύσσοντας την θεολογίαν του μαρτυρίου εμπειρικώς και βιωματικώς ως μοναδικόν τρόπον της υπάρξεως, ο οποίος οδηγεί ασφαλώς εις την Ανάστασιν. Θεολογίαν όμως όλως ξένην και αντίθετον προς τον ευδαιμονισμόν και την υλώδη

μανίαν της εποχής.

Και η Μαρτυρική Μεγάλη Εκκλησία παμφαής και παγχαρής εκ της πείρας του μαρτυρίου «συστενάζει και συνωδίνει» μετά των ανά την Οικουμένην τέκνων Αυτής, τα οποία υφίστανται τον πόνον του Μαρτυρίου εν ποικίλαις μορφαίς ως είναι ο πόλεμος, η πείνα, η εξαθλίωσις και ο εξανδραποδισμός, αι διακρίσεις και η αποστέρησις της ελευθερίας και των δικαιωμάτων, η καταπίεσις και ο εξαναγκασμός.

Πάντας παρακαλεί, η Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, πάντας επιστηρίζει, πάντας αναδέχεται, πάντας οικονομεί, πάντας στέργει, των πάντων υστερουμένη και μηδέποτε ελαττουμένη, αλλά διηνεκώς ενωτιζομένη την φωνήν του Κυρίου: «θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον», (Ιω. ιστ’, 33).”

Την παραμονή, ο Παναγιώτατος επισκέφθηκε τον νεοαποκτηθέντα Αρχιερατικό Οίκο της Μητροπόλεως Αδριανουπόλεως, ένα παλαιό ρωμαίηκο σπίτι στο ιστορικό κέντρο της πόλεως, και ακολούθως παρακάθησε σε δείπνο Ιφτάρ, που παρετέθη με πρωτοβουλία του Σεβ. Μητροπολίτη κ. Αμφιλοχίου, στο οποίο παρέστησαν οι Πρόξενοι της Ελλάδος και της Βουλγαρίας, εκπρόσωποι του Μουφτή Αδριανουπόλεως και των τοπικών Αρχών, καθώς και στελέχη του Εμπορικού Επιμελητηρίου της πόλεως.

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο